

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Festgebete der Israeliten, mit vollständigem, sorgfältig durchgesehenem und wohlgeordnetem Texte, und einer vermehrten und verbesserten deutschen Uebersetzung

Gebete für den 1. und 2. Tag des Peßach-Festes

Stern, Max E.

Wien, 617 = 1857

דוחיה ריש

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12244)

שיר היחוד ליום ראשון בשבוע

- חזן אֲשִׁירָה וְאֶזְמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי . הָאֱלֹהִים הִרְוַעַה אוֹתִי מֵעוֹדֵי :
 קהל עַד הַיּוֹם הַזֶּה הִתְזַקַּת בְּיָדֵי . חַיִּים וְחֶסֶד עֲשִׂית עִמָּדֵי :
 חזן בְּרוּךְ יי וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ . כִּי עַל עֲבֹדוֹ הִסְלִיא חֶסְדּוֹ :
 קהל לֵאלֹהֵי מָרוֹם בְּמַה אֶקְדֶּם . וּבְמַה אֶכְפֹּף לֵאלֹהֵי קֹדֶם :
 חזן אֱלֹהֵי הָרִים לְמַעְרָכָה . וְכָל עֲצֵי לְבָנוֹן כִּבְל עֲרוּכָה :
 קהל וְאִם כָּל בְּהֵמוֹת וְחַיֹּת קְרוּצִים . נִתְחִים עֲרוּכִים עַל הָעֲצִים :
 חזן וְאִף זְוִיֹּת מִזְבַּח מְבוֹסִים . דָּם כַּמִּים לַיָּם מְכַסִּים :
 קהל וּבַחֹל סֵלֶת דְּשָׁן וְשֶׁמֶן . כָּלֹל בְּרַבְבוֹת נַחְלֵי שֶׁמֶן :
 חזן וְלֹאזְבָּרָה לְבוֹנָה וְסָמִים . וְלִקְטוֹרֶת כָּל רֵאשֵׁי בְשָׁמִים :
 קהל וְאֱלוֹי גִּירוֹת עַל הַמְּנוֹרוֹת . יִהְיוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁנִּי הַמְּאֹרוֹת :
 חזן וּבְהִרְרֵי אֵל לֶחֶם הַפָּנִים . עַל שְׁלַחֲנוֹת עֲרוּכִים בְּפָנִים :
 קהל וַיִּיז בְּמַמֵּר הַשָּׁמַיִם . וְשִׁכַר לְנֶסֶךְ כְּעֵינֹת מַיִם :
 חזן וְאֱלוֹי כָּל בְּנֵי אָדָם כְּהַנִּים . וְלוֹיִם מְשׁוֹרְרִים בְּכַנָּף רִנָּנִים :
 קהל וְכָל עֲצֵי עֵדֶן וְכָל עֲצֵי יַעֲרִים . כְּנֹרוֹת וּגְבָלִים לְשָׁרִים :
 חזן וְכָל בְּנֵי אֱלֹהִים בְּקוֹל תְּרוּעָתָם . וְהַבּוֹכְבִּים מִמְּסֻלוֹתָם :
 קהל וְכָל הַלְּבָנוֹן וְחִיָּה כְּלָה . אֵין דֵּי בְעַר וְאֵין דֵּי עוֹלָה :
 חזן הֵן כָּל אֵלֹהֵי אֵין דֵּי לְעֵבוֹד . וְאֵין דֵּי לְקֹדֶם לְאֵל הַכְּבוֹד :
 קהל כִּי נִכְבְּדָת מְאֹד מִלְּבָנֵנו . וּבְמַה נִּכְפֹּף לְאֲדוֹנֵנו :
 חזן אֶמְנֵם לֹא יוֹכְלוּ כִּפְדָּךְ . כָּל חֵי . אִף כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ :
 קהל וְאֲנִי נִבְזָה וְחָדַל אִישִׁים . נִמְאָם בְּעֵינֵי וְשִׁפְלֵ אֲנָשִׁים :
 חזן וְאֵין לְעֲבָדְךָ כָּל לְכַבְדְּךָ . לְהַשִּׁיב לָךְ גָּמוּל עַל חֲסְדִיךָ :
 קהל כִּי הִרְבִּית מְזוֹבוֹת אֵלֵי . כִּי הִגְדַּלְתָּ חֲסְדִיךָ עָלַי :
 חזן וְרַב שְׁלוֹמִים לָךְ חִיבָתִי . כִּי עֲשִׂית מְזוֹבוֹת אֶתִּי :
 קהל וְלֹא חִיבָתִי לִי גְמוּלָךְ . כָּל מְזוֹבוֹתֵי בַל עָלִיךָ :
 חזן עַל הַמְּזוֹבוֹת לֹא עֲבָדְתִיךָ . אַחַת לְרַבּוֹא לֹא גְמַלְתִּיךָ :
 קהל אִם אֶמְרָתִי אֶסְפְּרָה נָא כִּמוֹ . לֹא יִדְעָתִי סְפוֹרוֹת לָמוֹ :
 חזן וְמָה אֲשִׁיב לָךְ וְהַכֵּל שִׁלְךָ . לָךְ שָׁמַיִם אִף אֶרֶץ לָךְ :
 קהל יַמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּם בְּיָדְךָ . וְכֻלָּם יִשְׁבְּעוּן מִיָּדְךָ :
 חזן וְאֶנְחָנוּ עִמָּךְ וְצִאֲנָךְ . וְחַפְצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ :
 קהל וְאִיךָ נִעְבֹּד וְאֵין לָאֵל יָדֵינוּ . וְלִשְׁרַפַּת אֵשׁ בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ :
 חזן וְאִיךָ נִעְבֹּד וְאֵין זִבַּח וּמִנְחָה . כִּי לֹא בָאנוּ אֵל הַמְּנוּחָה :
 קהל וַיִּמֵּם אֵין לְהַעֲבִיר מִמָּאָה . וְאֶנְחָנוּ עַל אֲדָמָה מִמָּאָה :

שיר היחוד ליום ראשון

חוֹן שֵׁשׁ אָנֹכִי עַל אֲמִרְתְּךָ . וְאֲנִי בָאתִי בְדִבְרֵיךָ :
 קהל כִּי כָתוּב לֹא עַל זִבְחֶיךָ . וְעוֹלוֹתֶיךָ אוֹכִיחֶךָ :
 חוֹן עַל דְּבַר זִבַח וְעוֹלוֹתֶיכֶם . לֹא צְוִיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם :
 קהל מַה שָּׂאלְתִי וַיְמַהֲרֵשׁתִּי מִמֶּךָ . כִּי אִם לִירְאָה אוֹתִי :
 חוֹן לְעִבּוֹד בְּשִׂמְחָה וּבְלֵב טוֹב . הִנֵּה שְׂמוֹעַ מִזְבַּח טוֹב :
 קהל וְלֵב גִּשְׁפָּר מִמִּנְחָה מְהוֹרָה . זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ גִּשְׁפָּרָה :
 חוֹן זִבַח וּמִנְחָה לֹא חִפְצָתָ . חֲטָאת וְעוֹלָה לֹא שָׂאלְתָ :
 קהל מִזְבֵּחַ אֲבָנָה בְּשִׁבְרוֹן לְבִי . וְאֲשַׁבְּרָה אֶף רוּחִי בְּקַרְבִּי :
 חוֹן רוּם לֵב אֲשַׁפִּיל וְאֶת רוּם עֵינַי . וְאֶקְרַע לִבִּי לְמַעַן אֲדַנִּי :
 קהל שִׁבְרֵי רוּחִי הֵם זִבְחֶיךָ . יַעֲלוּ לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחֶךָ :
 חוֹן וְאֲשַׁמִּיעַ בְּקוֹל הוֹדִיֹתֶךָ . וְאֶסְפְּרָה כָּל נִסְלֹאוֹתֶיךָ :
 קהל אֲשֶׁר יִדְעָה גַּפְשֵׁי אַחֲבִירָה . אֲמַלֵּל גְּבוּרֹת וְאֶדְבַּרְתָּ :
 חוֹן וַיְמַה אֶעְרוֹף וְלֹא יִדְעֵתִי מָה . הֵיבּוֹל אוֹכַל דְּבַר מְאוּמָה :
 קהל כִּי אֵינִי חֶקֶר לְגִדְלָתוֹ . וְגַם אֵינִי מְסַפֵּר לְתַבּוּנָתוֹ :
 חוֹן חֲכָם לֵבב הוּא מִי כְמוֹהוֹ . שֶׁנִּיא כַח לֹא מְצִאנֹהוּ :
 קהל עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת וְרַב גּוֹרָאוֹת . גְּדוֹל אֶתָּה וְעוֹשֶׂה גְּסֻלָּאוֹת :
 חוֹן עַד אֵינִי מְסַפֵּר וְעַד אֵינִי חֶקֶר . וְלֹא גּוֹדַע כִּי לֹא יִחְקֶר :
 קהל אֵיזוֹ עֵינִי אֲשֶׁר תִּעִיֶדְךָ . וְאֵיזוֹ פֶה אֲשֶׁר יִגִּידְךָ :
 חוֹן חֵי לֹא רָאָה וְלֵב לֹא יִדְעָה . וְאֵיזוֹ שִׁבַּח אֲשֶׁר יַצִּיעָה :
 קהל גַּם מְשַׁרְתֶּיךָ לֹא רְאוּךָ . וְכָל חֲכָמֵי לֵב לֹא מְצִאוּךָ :
 חוֹן אֶתָּה לְבַדְךָ מִכִּיר שִׁבְתְּךָ . וְאֵינִי זוֹלָתְךָ יוֹדַע בְּחֶךָ :
 קהל וְאֵינִי יוֹדַע בְּלַעֲדֶיךָ . שִׁבְחוֹת רְאוּיוֹת לְכַבוֹדְךָ :
 חוֹן עַל בֶּן תְּכַוֶּדְךָ בְּרֵאוּי לְךָ . כְּפִי קוֹדֶשֶׁת בְּכוֹדֶךָ וְגִדְלָךָ :
 קהל וּמִפִּי הַכֹּל בְּכָל אֵילוֹתָם . כְּפִי מִדַּע אֲשֶׁר אֶתָּה חֲנֻנְתָם :
 חוֹן יוֹדוּ פְלִאָה הַשָּׁמַיִם . וַיִּאֲדָרוּךָ קוֹלוֹת מַיִם :
 קהל וַיְרִיעוּ לְךָ כָּל הָאָרֶץ . יוֹדוּךָ כָּל מַלְכֵי אֲרָץ :
 חוֹן אֶף יוֹדוּךָ כָּל הָעַמִּים . וַיִּשְׁבַּחוּךָ כָּל הָאֱמִים :
 קהל כָּל זֶרַע יַעֲקֹב עֲבָדֶיךָ . כִּי עָלִיהֶם גָּבְרוּ חֲסָדֶיךָ :
 חוֹן אֶת שֵׁם יְיָ יְהַלְלוּ בְּכֵלָם . אֵל אֱלֹהִים אֲמֶת וּמִלְךָ עוֹלָם :

ליום שני בשבוע

- חזן ואני עבדך בן אמתך. אדבר אמלל גבורותך: קהל
- דרכי שבחך קצתם אספרה. מעשיך מה נזרא אמרה: חזן אין אליך ערוך בפסר. אנגידה עצמו מספר:
- חקר אלזה לא ימצא. ותכלית שדי לא תקצה: קהל
- חזן ולתבונתו הלא אין חקר. ומספר שניו לא יחקר:
- וגם אין מספר לגדודיך. בצבאותיך אות כבודך: קהל
- חזן איזו עין אשר תעידך. וחי לא ראה פני כבודך:
- גבון וחכם הן לא ידע. ואיך אערוד על אשר לא אדע: קהל
- חזן ואם יאמר איש עד תכליתו. אערוד אליו ובמתכנתו:
- אבא ואמצא תכלית שבחך. לא נאמנה את אל רוחו: קהל
- חזן יבלע פי לא ידע ערכו. אחרית פיהו ראשית דרכו:
- ועמדי לא בן אנכי. ופי לא אתן לחטוא וחבי: קהל
- חזן אספרה לאחי קצות דרכי אל. ולישראל מה פעל אל:
- בפתוב אמרו לאלהים. מה נזרא מעשיך אלהים: קהל
- חזן ואמרף עם זו יצרתי לי. יספרו שמי ותהלתך:
- במצרים שמתי עלילותי. למען תספר את אותותי: קהל
- חזן ואני עבדך על בן אספר. באשר אדרוש מעל ספר:
- תהלל נפשי בך מעשיך. וכל קרבי את שם קדשך: קהל
- חזן ואברכה בכל ענגי. ובכל לבי אודה את אדני:
- גם בגרונני רוממותיך. ואת פי אמלא תהלתך: קהל
- חזן פי פי יגיד תהלתך. כל היום את תפארתך:
- ואמרה נא עזוז נזראותיך. ואשיחה דברי נפלאותיך: קהל
- חזן ואזכיר טובך וצדקותיך. חסדיך וגבורותיך:
- ידעתי פי גדול אתה. על כל אלהים מאד גדלת: קהל
- חזן פי כל אלהי העמים הם. אלילים אלמים רוח אין בהם:
- הן לעזבדיהם גמול אין משיבים. ולמה להם המה מטיבים: קהל
- חזן ובעת צרה אז יתפללו. ולא יענום פי לא יועילו:
- הורשים בכל לב לרוח אין בו. ומרוב יי אל עם קרובו: קהל
- חזן היוצר כל הוא אלהינו. הוא עשנו ולא לבד אנחנו:
- עם מרעיתו וצאן ידו. נברך שמו פי לעולם חסדו: קהל
- חזן בצר לנו מאד נמצאת. פי דורשך לא עזבת:
- ותמיד בפניו תהלתך. ומהללים לשם תפארתך: קהל

שיר היחוד ליום שני

חוץ עד אפה בך ובכבודך. ומשרתיך אף עבדיך:
 קהל אשר כבודך מלא כל הארץ. וכבודך על כל הארץ:
 חוץ ואבותינו בחרו אותך. לבדך לעבוד ואין לך אסף:
 קהל גם אנחנו אותך לבדך. נעבוד כבן אב ובכבודך:
 חוץ והננו על יחודך. יומם ולילה עדיך:
 קהל בפני כלנו ובלבבנו. שאתה לבדך אלהינו:
 חוץ אלהינו אפה. על יחודך עדים אנחנו ועבדיך:
 קהל אין תחלה אל ראשיתך. ואין קץ ותכלה לאחריתך:
 חוץ ראשון ואחרון מפלי ראשית. ומפלי אחרית ואין לב להשית:
 קהל אין קצה אל גבהותך. ואין סוף לעומק מדותיך:
 חוץ אין לך סובב ואין לך פאה. על פן אותך חי לא ראה:
 קהל אין צד וצלע וצליעה. ורחב ואורך לא ימצעוה:
 חוץ אין פאה לסביבותך. ואין הוף מבדיל בינותך:
 קהל אין חכמה אשר תדעה. ואין מדע אשר יגיעה:
 חוץ ולא ישיג אותך כל מדע. ואין שכל אשר יבין וידע:
 קהל ממה מאומה ואיכה אפה. ואיך בלי מאומה כל בראת:

ליום שלישי בשבוע

חוץ אמנם ידעתי כי אפה. אלהי יעקב כל יצרת:
 קהל אפה בורא ולא נבראת. אפה יוצר ולא נוצרת:
 חוץ אפה ממית ואת כל תכלה. אפה מוריד שאול ואף תעלה:
 קהל ונאמן להחיות מתים אפה. ועל ידי גביאך בן הודעת:
 חוץ ולא תמות אל חי ולא מתה. מעולם ועד עולם אפה:
 קהל משביר ומוליד ולא נולדת. מוחץ ורופא ולא חלית:
 חוץ מנת ומדנה אין לפניך. תנומה ושנה אין לעיניך:
 קהל הלא מקדם אל חי אפה. מאשר בך לא נשתנית:
 חוץ ועד העולם לא תשתנה. ומאלהותך לא תתננה:
 קהל חדש ונושן לא נמצאת. חדשת כל ולא חדשת:
 חוץ לא יחולו זקנה ובחרות. עליך גם שיבה ושחרות:
 קהל ולא חלו בך שמחה ועצב. ודמיון ונוצר וכל דבר קצב:
 חוץ כי לא יסובב אותך גשם. אף לא תדמה אל כל גשם:
 קהל כל היצורים גבול סבבתם. אל ראשיתם ולאחריתם:

- חון כי הברואים בגבול שמתם. ולימי צבאם גבול הקפתם:
 קהל וְלֵךְ אֵין גְּבוּל וְלִימִיךָ. וְלִשְׁנוֹתֶיךָ וְלַעֲצָמֶיךָ:
 חון על בן אינך צריך לכל. לַיָּדָה וְלַחֲסִדָּה צְרוּכִים הַכֹּל:
 קהל הַכֹּל צְרוּכִים לְצַדִּיקוֹתֶיךָ. וְאֵינְךָ צָרִיךְ לְבְרִיּוֹתֶיךָ:
 חון כי טרם כל יציר הוֹיֵת. לְבִדָּה מְאוּמָה לֹא נִצְרַכְתָּ:
 קהל רֵאשִׁית וְאַחֲרִית בְּיָדְךָ עֲרוּכִים. אַתָּה בָּם וְהֵם בְּרוּחְךָ שְׂרוּכִים:
 חון כֹּל אֲשֶׁר הָיָה בְּרֵאשׁוֹנָה. וְאֲשֶׁר יִהְיֶה בְּאַחֲרוֹנָה:
 קהל כֹּל הַיְצִוּוֹרִים וְכֹל מַעֲשֵׂיהֶם. וְכֹל דְּבָרֵיהֶם וּמַחֲשַׁבּוֹתֵיהֶם:
 חון מֵרֵאשִׁית וְעַד סוֹף תִּדַע כֻּלָּם. וְלֹא תִשְׁבַּח כִּי אַתָּה אֲצִלָּם:
 קהל אַתָּה בְּרֵאשִׁית וְלִבְךָ עֲרֻכָם. לְבִדָּה תִדַע מְקוֹמָם וְדַרְכָּם:
 חון הֵן אֵין דָּבָר מִמֶּךָ גִּעְלָם. כִּי לְפָנֶיךָ נִכְוִנִים כֻּלָּם:
 קהל אֵין חֲשֵׁךְ וְאֵין מְנוּס וְסִתָּר. לָנוּם שְׁמָה וְלִהְסִתָּר:
 חון אֵת אֲשֶׁר תִּבְקַשׁ אַתָּה מוֹצֵא. כִּלֵּי נְטוּת אֵלֵיהֶם בַּעַת שְׁתִּרְצָה:
 קהל כִּי אֵת הַכֹּל בְּאַחַת תִּרְאֶה. לְבִדָּה תַעֲשֶׂה כֹל וְאֵינְךָ גִּלְאָה:
 חון כִּי עַל גּוֹי וְעַל אָדָם יָחַד. עַל כֹּל תִּדְבֵר בְּרַגַע אֶחָד:
 קהל תִּשְׁמַע בְּרַגַע כֹּל הַקּוֹלוֹת. זַעַק וְלַחֲשׁ וְכֹל הַתְּפִלוֹת:
 חון אַף תִּבִּין אֵל כֹּל מַעֲשֵׂיהֶם. בְּרַגַע תַּחֲקוֹר כֹּל לְבַבְהֶם:
 קהל וְלֹא תֵאָרִיךְ עַל מַחֲשַׁבּוֹתֶיךָ. וְלֹא תִתְמַהֲמַה עַל־עֲצָתְךָ:
 חון אֲצִל עֲצָתְךָ גִּזְרֶתְךָ. לִקְוֹן וְלִמְוֹעַד קְרִיאָתְךָ:
 קהל וְכֻלָּם בְּאַמֶּת בָּתֵּם וּבִישׁוּר. מִבְּלֵי עֲדָה וּמִבְּלֵי חֶסֶד:
 חון מִמֶּךָ דָּבָר לֹא יֵאָבֵד. וְדָבָר מִמֶּךָ לֹא יִכָּבֵד:
 קהל כֹּל אֲשֶׁר תַּחֲפוּץ תִּתְּכֵל לַעֲשׂוֹת. וְאֵין מִי מוֹחָה בְּיָדְךָ מַעֲשׂוֹת:
 חון יִכָּלֵת יי בְּחַפְצוֹ קְשׁוּרָה. וּבְרִצּוֹת יי לֹא אֲחֲרָה:
 קהל אֵין דָּבָר סִתָּר מִמֶּךָ נִכְחָד. עֲתִידוֹת וְעוֹבְרוֹת לָךְ הֵם יָחַד:
 חון אֲשֶׁר מַעוֹלָם וְעַד הַעוֹלָם. הֵם כֻּלָּם בְּךָ וְאַתָּה בְּכֻלָּם:
 קהל תְּדַשׁוֹת תִּגִּיד וְסוֹד וְדִרְכֶיךָ. אֵל עֲבָדֶיךָ וּמִלְאָכֶיךָ:
 חון וְאֵינְךָ צָרִיךְ לְהַשְׁמִיעָה. דָּבָר סוֹד וְסִתָּר לְהוֹדִיעָה:
 קהל כִּי מִמֶּךָ כֹּל סוֹד יִגְלָה. בְּטָרָם עַל אֵל כֹּל יֵצִיר יַעֲלָה:
 חון בְּלֵב כֹּל גִּבְרָא לֹא תִמְצָא. מִפִּינוּ עֲתָק לֹא יֵצֵא:
 קהל בְּאֵין לוֹ קִצָּה וְלֹא יִחַצָּה. לֵב לֹא יִתּוֹר וְאֵין פֶּה פּוֹצָה:
 חון בְּאֵין לוֹ רִחוּת וְלֹא רִוְחוֹת. אֵין לוֹ שִׁיחוֹת בּוֹ מוֹכִיחוֹת:
 קהל לְמַרְחֹק מִי יִשָּׂא דַעוֹ. לְלֹא תַחֲלָה וְלֹא סוֹף לְהַגִּיעוֹ:
 חון אֲגוּדִים אֲחוּרִים תּוֹךְ וְסוֹף נְרָאשׁ. פֶּה וְלֵב אֲכִלוּם מִדְּרוֹשׁ וּמְחֻרוֹשׁ:

שיר היחוד ליום שלישי

קהל גבה ועמק נעוצים בסובב . חכם לב ונבון לא ילכב :
 חזן סובב את הכל ומלא את כל . ובהיות הכל אפה בכל :
 קהל אין עליה ואין תחיתה . אין חוץ לה ואין בינותיה :
 חזן אין מראה ונב ל'חודה . ואין גוף לעצם יחודה :
 קהל ואין בתוך ממך נבדל . ואין מקום רק ממך נחדל :
 חזן ואינה נאצל מכל ונבדל . ואין מקום רק ממך ונחדל :
 קהל מקרה ושנוי אין בה נמצא . ולא זמן וערער ולא כל שמצה :
 חזן כל זמן וכל עת אפה מכינם . אפה עורכם ואפה משגם :
 קהל כל מדע לא ישיג אותה . אין שכל אשר ימצא אותה :
 חזן במדתה חכמתה . בגדלתה תבונתה :
 קהל חכם אפה מאליה . חי מעצמה ואין בגילה :
 חזן זולת חכמתה אין חכמה . בלתי בינתה אין בינה ומזמה :
 קהל חלקת בלב חכמים שכל . ורוחה תמלאם ודעתם תשכל :
 חזן מפלעדי כחה אין גבורה . ומפלעדי עזה אין עזרה :
 קהל אין נכבד כי אם בפדתו . ואין גדול כי אם גדלתו :
 חזן כל יקר וכל טוב מידה . לאשר תחפז עשות חסדיה :
 קהל אין חקר לגדלתה . ואין מספר לתבונתה :
 חזן אין עוד זולת היותה . חי וכל תוכל ואין בלתה :
 קהל ולפני הכל כל היות . ובהיות הכל כל מלאת :
 חזן לא לחצוה ולא השוה . יצויה אף לא מעטוה :
 קהל בעשותה כל לא נבדלת . מתוה מלאכתה לא נחדלת :
 חזן בעשותה את השמים . ואת הארץ ואת המים :
 קהל לא קרבוה ולא רחקה . פי כל קירות לא יחלקוה :
 חזן זרם מים לא ישטפה . ורוח פביר לא יהדפה :
 קהל אף כל טנפת לא תטנפה . אש אוכלה אש לא תשרפה :
 חזן להיותה אין חסרון . וליחודה אין יתרון :
 קהל כמו היות לעולם תהיה . חסר ועדה בה לא יהיה :
 חזן ושמה מעידה פי היות . והיה ותהיה ובכל אפה :
 קהל הנה לעולם וכן נודעת . נעידה וכן בה העידות :
 חזן שאפה הוא והנה בכל . שלח הכל וממך הכל :
 קהל שמות יקרה יענו ויעידו . בתקף יקרה בה יסהידו :

ליום רביעי בשבוע.

חון אַרומם אַלְהֵי אָבִי וְאֵלֵי . אַנְוָה אֱלֹהֵי צוּרֵי וְנֹאֲלֵי : חוֹם חִסְדֵּךְ אֵלֶי
 קהל אֵיחָד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ . בְּכָל יוֹם פְּעָמִים :
 חון אֵל חַי אֶחָד הוּא בְרָאָנוּ . אֲבִיר יַעֲקֹב אָב לְכָלֵנוּ :
 קהל אֲדוֹנֵנוּ אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ . מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ :
 חון אֵין פֶּאֶל אֵשׁ אוֹכְלָה וְקָנָא . לְעוֹלָם יִי אֲמֵת אֵל אֲמִינָה :
 קהל אֲזִרֵי וַיִּשְׁעֵי מְעוֹז חַיִּי . עָלְיוֹ תְלֵוּם כָּל מְאֹוֵי :
 חון אֱלֹהִים אֲמֵת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים . לֹא יִכִּילוּ זַעֲמוֹ גּוֹיִם וְאֵיִם :
 קהל אֲדִיר וְאֲמִיץ כַּחַ וְרַב אוֹנִים . אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים :
 חון אֲלוֹהֵי עוֹשֵׂי אִישֵׁי וּבוֹעֵלֵי . אֲלוֹהֵי נְעוּרֵי שׁוֹמְרֵי וְצִלֵי :
 קהל בּוֹרֵא כָל וַיִּשְׂרָאֵל גּוֹאֵל . בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :
 חון בּוֹרֵא רֵיחַ הָרִים יוֹצֵר . מִמֶּךָ מִזְּמַח לֹא יִבְצֵר :
 קהל גְּאֹה מְשִׁיב גְּמוּלָה עַל גְּאִים . עַל הָרָמִים וְעַל הַנְּשֹׂאִים :
 חון גְּבוּרָה בְּקוֹמוֹ לְעָרוֹץ בְּעֶבְרָה . מְהַדֵּר גְּאוֹנוֹ מִי לֹא יִירָא :
 קהל גְּבוּהָ כָּל אֲשֶׁר תַּחֲתֵיוֹ נוֹשֵׂא . וְגִדְלָה כַּחַ גְּדוּלוֹת עוֹשֶׂה :
 חון גְּדוּלָה הוּא וְשִׁמוֹ בְּגִבּוֹרָה . אֲרִיָּה שָׂאֵג מִי לֹא יִירָא :
 קהל דּוֹדֵי דְגוּלָה הוּא מְרַבְּבָה . אֵל גְּעָרָן בְּסוּד קְדוּשִׁים רַבָּה :
 חון דִּינֵן יִתִּיב בְּעֵתִיק יוֹמִין . וְצָבָאוֹ עַל שְׂמַאל וְעַל יְמִין :
 קהל הִדְרוֹ וְהוֹדוֹ עַל בְּנֵי עֲבָדָיו . הִדְרָה הוּא לְכָל חֲסִידָיו :
 חון הוּא אֵל אֱלֹהֵי הַרוּחוֹת לְכָל בְּשָׂר . שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה מִכָּל :
 קהל וְדַאי וְתִיק יוֹדֵעַ וְעֵד . יִי יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֵד :
 חון נֹאֲשֶׁר חָרַב גְּאוֹתֵינוּ . לְהִלָּחֵם מִלְחַמָּתֵנוּ :
 קהל זוֹכֵר לְעוֹלָם בְּרִית רַאשׁוֹנִים . בְּיוֹם אֲתָמוּל אֵל לֹא אֶלְפָה שָׁנִים :
 חון זֶה אֱלֹהֵינוּ וְלֹא קוֹיֵנוּ . וְזִמְרַתָּה הוּא יִשְׁעֵנוּ :
 קהל חֲלָק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַכֹּל . חַנּוּן יִי וְחַסִּיד בְּכָל :
 חון חַי לְעוֹלָם יִי חֲלָקִי . חֲבֵם הָרָזִים יִי חֲזָקִי :
 קהל מוֹב וּמְשִׁיב הַמְּלַמֵּד אֶדְעָה . מְהוֹר עֵינַיִם מִרְאוֹת בְּרָעָה :
 חון יִשָּׁר יִי וַיִּשָּׁר דְּבָרוֹ . יְדִידֵי יְדִידוֹת מְשַׁבְּנוֹת דְּבִירוֹ :
 קהל יוֹעֵץ וְגוֹזֵר וּמִי יִפְיָרְגָה . וְיַחֲתוּף וּיִכְפֹּעַל וּמִי יִשְׁיַבְּנָה :
 חון יִסָּה דוֹדֵי יִפְיוֹ וְטוֹבוֹ . יִרְאוּ וַיַּחֲזוּ צִיּוֹן בְּשׁוֹבוֹ :
 קהל כְּגִבּוֹר יִצֵּא כְּאִישׁ מְלַחְמוֹת . יַעִיר קְנָאָה לְעִשׂוֹת נְקָמוֹת :
 חון כְּנֶשֶׁר עַל בְּנֵפֵי נְשָׁרִים . נְשָׂא עֲבָדָיו וַיִּשָּׁר הַדּוֹרִים :
 קהל כְּדוֹב שֶׁכּוֹל וּכְגַמֵּר שֶׁחָל . כְּרָקֵב וּכְעֵשׂ וְרוּחוֹ כְּנַחַל :

שיר היחוד ליום רביעי

חון כדוב שכול וכגמר שוקד . דברו לעשות במקל שקד :
 קהל כביר כח לב כמו שחל . כלביא וכארי ורוחו כנחל :
 חון כארז כחור בגדלתו . כברוש רענן ענותנותו :

קהל כתפוח בריחו עז אהבתו . על ישראל גאותו :
 חון כתפוח בעצי היער . כן דודי עם יושבי שער :

קהל כביר כח למרניני אל . נזקם וכטל הוא לישראל :
 חון כפסי מנת חלקי וגדלי . אני לדודי נחלה ודודי לי :

קהל כבודי יי לא אמירנו . האמרנוהו והאמירנו :
 חון כאריה ישאג וככפיר ינהם . אל יהיה כגר וכאיש נדהם :

קהל כרועה גבור אשר לא יוכל צאנו להציל . והיה למאכל :
 חון כגבור אין איל וכאורח . גם ובזרח מר צורח :

קהל כאריה משחית וככפיר לעזבו . כרקב גם כעש לאויביו :
 חון כביר כח כשמיר ושית . ולא ישאיר כנקף זית :

קהל כשמיר ושית צדים ימגן . כצפורים עפות לעירו יגן :
 חון כגשמי נדבה לנו יבא . כמלקוש וכטל להדקים בו :

קהל כגנשך ירחף על גוזליו . וכצל כנפיו יחסו מיחליו :
 חון כצפורים על עירו יגן . וכצל כנפיו רגנות כנגן :

קהל לבהו יי הוא ונפלאות גדולות עושה . אל נזרא עלילות :
 חון לצבי ועופר דומה דודי . פי יקדמני אלהי חסדי :

קהל לפני עמו יישר הדורים . וינשאם על כנפי נשרים :
 חון לעולם חלקי הוא וצור לבבי . כלה שארי לה ולבבי :

קהל לבהו יי הוא ונפלאות גדולות עושה . ורב נזראות :
 חון מקום ומעון אפה לעולמה . ואין יודע את מקומה :

קהל מזראי אל רועי ויוצרי . צור ילדני מחוללי וצורי :
 חון מרום ומעוז הוא לי ומחסי . מגדל עז שם יי מנוסי :

קהל מלך יעקב משגב לנו . הוא מחזקנו ומושיענו :
 חון מגדול ישועות משען יהי לי . מבטח אלהים יי חילי :

קהל מושל עולם ומלכותה . בכל דור ודור ממשתלחה :
 חון מי יתנה כפאח לי לצרה . הושע יי פי ידך לא קצרה :

קהל מקור חיים ומקנה ישראל . לא אעזוב פי מעזי אל :
 חון מגן ישעי וחרב גאונה . לשמה ולזכרה גפש תאונה :

קהל מגן הוא לכל החוסים בו . אנשי אדם אשר עוז לו בו :
 חון גבר ונעים גאור ונזרא . נאדר ונאזר שמו כגבורה :

קהל נאמן נצח ישראל וגואלו. לא ישקר אשרי כל חזכי לו:
 חזן נצח ישורון האל הנאמן. מאלהיו יהודה לא אלמן:
 קהל גפלא על כל הנפלאים. ומתנשא על כל הנשאים:
 חזן נקדש ונערץ אלהי קדושי. נכון ונשגב יי גסי:
 קהל נזקם ונוטר ובעל חמה. לצריו לאויביו איש מלחמה:
 חזן גרי יי בהלו גרו עלי ראשי. וגר לרגלי דברו:
 קהל סומך וסועד יי סלעי. סובל וסולח ונושא פשעי:
 חזן סהדי יי סלעי וסתרי. סולח וסובל סעדי וסברי:
 קהל סלענו יי ומצודתנו. עזרתנו ומפלגנו:
 חזן עזו ונבור עזי ועזרי. עליזן עזו לי אל יהי ערי:
 קהל עיר וקדיש ושת סביביו סתר. אכן אתה אל מסתתר:
 חזן עד ממחר לשלם גמול לאויביו. שומר ברית וחסד לאוהביו:
 קהל פדה את אברהם ידידו. הוא ופדה את ישראל עבדו:
 חזן פחד וצחק יתן פחדו. על צרי בני יעקב עבדו:
 קהל פועל וחוקר ודורש ובודק. כל לקבות לו אתן צדק:
 חזן צרור המור אשכול הפפר. נותן לעמו צריו פפר:
 קהל צח וארום דודי בצבאיו אות. על בן נקרא שמו יי צבאות:
 חזן צדיק יי הצור תמים. אבטח עדי עד בצור עולמים:
 קהל צבא השמים ומשתתחים לו. שרפים עומדים ממעל לו:
 חזן קדוש הוא בכל מיני קדשות. כחות שלש קדוש משלשות:
 קהל קים לעלמין אלהא חיא. מרא דארעא ומרא דשמיא:
 חזן קוני מרחם ומקנא לשונאיו. קרן ישעי וקרוב לקוראיו:
 קהל רחוק מכל ואת כל רואה. כי רם יי ושפל יראה:
 חזן רועי יי לא אחסר כל. ורב כח ורב חסד לכל:
 קהל רחום יי רופא ומחבש לשבורי לב. ועון פובש:
 חזן רעי כלו הוא מחמדים. משפטיו אמת מתוקים וחסודים:
 קהל ראשון ואחרון מעולם ועד עולם ואתה אל. שוכן עד:
 חזן שליט מלך שמיא בכל דר ודר. ליה אנא משבח מרומם ומתהדר:
 קהל שמש ומגן יי אלהים. שופט צדק ומשפיל גבוהים:
 חזן שגיא כח לא מצאנוהו. ישגיב בכחו ומי כמחו:
 קהל שלמה שמו כי שלו שלום. כי ידבר אל חסידיו שלום:
 חזן שם יי אהיה אשר אהיה. תועפות ראם לו כפפיר וכאריה:
 קהל שדי מאורי מלכי ואלי. הללויה שמו נפשי הללי:

שיר היחוד ליום רביעי

חון תתפסם עם יושבי גטעים. השריגים שלשת הרועים:
 קהל תתחסד תתבר עמם. ועם עקשים תתפל ולהם:
 חון תמים דרבה פקיה מכל. תוכל לבדה לעשות את כל:
 קהל תוחלתי וסברי ותקנתי. תאות גפשי ותשוקתי:
 חון תהלתי ותפארתי ועזי. ממעי אמי גוחי וגוזי:
 קהל תמים דעים אל דעות אחר. כל הלכות דורש יחד:

ליום חמישי בשבוע

חון מי כמוך דעה מורה. גיב שפתים אפה בורה:
 קהל מחשבותיה עמקו ורמו. ושנותיה לא יתמו:
 חון לא למדוך חכמתך. ולא הבינוך חכמתך:
 קהל לא קבלת מלכותך. ולא ירשת ממשתלתי:
 חון לעולם יהי לך לבדה. ולא לאחרים כבוד הודך:
 קהל ולא תתן לאלהים אחרים. תהלתך לפסילים וזרים:
 חון וכבוד וגם כל יקר מאתך. וכבודך לא לזרים אתך:
 קהל אפה תעיד ביחודך. ותורתך ועבדיך:
 חון אלהינו על יחודך. אפה עד אמת ואנחנו עבדיך:
 קהל לפניה לא אל הקדימך. ובמלאכתך אין זר עמך:
 חון לא נועצת ולא למדת. בחדשך בריאות פי גבינות:
 קהל ממעמקי מחשבותך. ומלבה כל פעלותיה:
 חון קצות הרביה הלא הפרנו. ומפעשיה הן ידענו:
 קהל שאפה אל כל יצרת לבדה. מאומה לא נגרעת:
 חון לעשות מלאכתך לא לחצת. וגם לעזר לא נצרכת:
 קהל כי היית לפני הכל. ואז באין כל לא נצרכת כל:
 חון כי מאהבתך עבדיך. כל בראת לכבודך:
 קהל לא נשמע מן אז והלאה. ולא קם ולא גהיה ולא נראה:
 חון ולא נודע אל זולתך. ואין כמוך ואין בלתיך:
 קהל וגם אחריה לא יהיה אל. ראשון ואחרון אל ישראל:
 חון ברך אפה יחיד ומיוחד. יי אחד ושמו אחד:
 קהל אשר מי יעשה במלאכתך. במעשיה וכגבורותך:
 חון אין יציר זולת יצירתך. ואין בריאה פי אם בריאתך:
 קהל כל אשר תחפזין תעשה בכל. פי אפה געלית על כל:
 חון אין כמוך ואין בלתיך. פי אין אלהים זולתך:

- קהל אתה האל עושה פלא. ודבר ממך לא יפלא:
 חזן מי כמות נורא תהלות. אלהים לבדך עושה גדולות:
- קהל אין אותות כמו אותותיך. אף אין מופת כמו מופותיך:
 חזן אין תבונה בתבונתך. אין גדלה בגדלתך:
- קהל כי מאד עמקו מחשבותיך. וגבהו דרכי אורחותיך:
 חזן אין גאונה כמו גאותך. אף אין עגונה פענותך:
- קהל אין קדושה בקדשותך. אין קרבות כמו קרבותיך:
 חזן אין צדקה כמו צדקתך. אין תשועה בתשועתך:
- קהל אין זרוע בזרעותיך. אין קול פרעם גבורותיך:
 חזן אין רחמים ברחמנותך. אין חגיגות בחגיגותיך:
- קהל אין אלהות באלהותך. ואין מפליא בשם תפארתך:
 חזן כי שמותיך אלים מרוצים. בזכותך לחוצים להפליא נחוצים:
- קהל ואישך וחרטום לא ילחצוך. וכל ישם ולהט לא ינצחוך:
 חזן לא ינצחוך כל החכמים. כל הקוסמים והחרטמים:
- קהל אתה משיב לאחור חכמים. לא יוכלו לך ערומים וקוסמים:
 חזן להשיב לאחור מופותיך. להפיר עצתו סוד גזרתך:
- קהל מרצונך לא יעבירוך. לא ימהרוך ולא יאחרוך:
 חזן עצתך תפיר עצת כל יועצים. ועיך מחליש לב אמיצים:
- קהל אתה מצוה ופחדך משוה. ואין עליך פקיד מצוה.
 חזן אתה מקנה ואינך מקנה. לך כל מקנה נפש תרוה:
- קהל וכל היצורים וכל ענינם. וכל יקר אשר בך אין דמיונם:
 חזן לא מחשבותם מחשבותיך. כי אין בורא זולתך:
- קהל ואין דמיון גפלא אלהינו. ואין חקר נשגב אדוננו:
 חזן סתור מכל סתור. ועמוס מכל עמוס ומכל כמוס:
- קהל דק מכל דק וצפון מכל צפון. ויכל מכל יכל:
 חזן נשגב מכל נשגב. ונעלם מכל נעלם ושמו לעולם:
- קהל גבוה מכל גבוה. ועליון מכל עליון ומכל חביון:
 חזן חבוי ועמוק מכל עמוק. לב כל דעת עליו חמוק:
- קהל שאין שכל ומדע וחכמה. יכלים להשוות לו כל מאומה:
 חזן לא משיגים לו אף וכמה. לא מוצאים לו דבר דומה:
- קהל מקרה וערער ושנוי ומפל. וחבר ומסמך אור וגם אפל:
 חזן ולא מוצאים לו מראה וצבע. ולא כל טבע אשר שש ושבע:
- קהל לבן ונבוכות כל עשתונות. ונבהלות כל החשבונות:

שיר היחוד ליום חמישי

חוֹן וְכֹל שְׂרַעְפִּים וְכֹל הַרְהוּזִים. נְלֵאִים לְשׁוֹם בּוֹ שְׁעוּרִים:
 קחל מְלִשְׁעָרָהוּ וּמְלֵהֲגִבְיָלָהוּ. מִלֵּת־אָרְהוּ וּמְלִפְרִסְמָהוּ:
 חוֹן בְּכֹל שְׁכֻלְנוּ חִפְשָׁנוּהוּ. בְּמִדְעָנוּ לְמִצּוֹא מָה הוּא:
 קחל לֹא מִצְאָנוּהוּ וְלֹא יָדַעְנוּהוּ. אֵךְ מִמַּעֲשׂוֹ הַכְּרָנוּהוּ:
 חוֹן שֶׁהוּא לְבָדוֹ יוֹצֵר אֶחָד. חֵי וְכֹל יוֹכֵל וְחָכֵם | מִיָּחָד:
 קחל כִּי הוּא הָיָה לְכֹל קוֹדֵם. עַל בֶּן נִקְרָא אֱלֹהֵי קֹדֶם:
 חוֹן בְּעִשׂוֹתָו בְּלֵי כָּל מְאוֹם | אֵת כֹּל. יָדַעְנוּ כִּי הוּא כֹל יָכֹל:
 קחל בְּאֲשֶׁר מַעֲשׂוֹ בְּחֻכְמָה כָּלָם. יָדַעְנוּ כִּי בְּבִינָה פְּעֻלָּם:
 חוֹן בְּכֹל יוֹם וְיוֹם בְּחֻדְשׁוֹ כָּלָם. יָדַעְנוּ כִּי הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם:
 קחל בְּאֲשֶׁר הָיָה קוֹדֵם לְכָלָם. יָדַעְנוּ כִּי הוּא חֵי וְקַיָּם לְעוֹלָם:
 חוֹן וְאֵין לְהִרְהֵר אַחַר יוֹצְרָנוּ. בְּלִבְנוּ וְלֹא בְּסִפּוּרָנוּ:
 קחל לְמַמָּשׁ וּגְדִשׁ לֹא נִשְׁעָרָהוּ. לְמַסְפֵּל וְתוֹצֵר לֹא נִדְמָהוּ:
 חוֹן וְלֹא נִחְשְׁבָהוּ לְעֵקֶר וּנְצִיב. וְלֹא לְמִין וְכֹל אֶזֶן וְלִכְל נִקְצֵב:
 קחל כָּל הַנִּרְאִים וְהַנִּשְׁכָּלִים. וְהַמְדַעִים בְּעֵשׂוֹר כְּלוּלִים:
 חוֹן וְשָׁבַע בְּמִזוֹת וְשֵׁשֶׁת גְּדוֹת. וְשֵׁשׁ גְּזוּזוֹת וְעֵתוֹת וּמִדּוֹת:
 קחל הֵן בְּבוֹרָא אֵין גַּם אֶחָד. כִּי הוּא בְּרָאָם כָּלָם יַחַד:
 חוֹן כָּלָם יְכַלּוּ אֵךְ יַחְלוּפוּ. הֵם יֵאבְדוּ וְאֵךְ יִסְפוּ:
 קחל וְאַתָּה תַעֲמוֹד וְתִבְלָה כָּלָם. כִּי חֵי וְקַיָּם אַתָּה לְעוֹלָם:

ליום ששי בשבוע

חוֹן אַתָּה לְבִדְךָ יוֹצֵר כֹּל הוּא. וְלֹא יִדְמָה מַעֲשֵׂה לְעוֹשֵׂהוּ:
 קחל כָּל הָאֲרָצוֹת לֹא יְכִילוּךָ. וְאֵךְ שְׁמַיִם לֹא יְכִלְכְּלוּךָ:
 חוֹן אֵז יַחֲלוּ מַיִם חַיִּים. מִפְּנֵיךָ. אֱלֹהִים חַיִּים:
 קחל רַעֲשָׂה אֶרֶץ וְגַסוּ מַיִם. וְגַמְפוּ מַיִם | מִן הַשְּׁמַיִם:
 חוֹן נוֹטָה לְבִדְךָ הַשְּׁמַיִם. רוֹקַע הָאֶרֶץ עַל הַמַּיִם:
 קחל עֲשִׂיתָ כָּל חִפְצֶךָ לְבִדְךָ. וְלֹא נִצְרַכְתָּ עֵזר בְּגִנְיָתְךָ:
 חוֹן סוֹעֵד אֵין מִי יִסְעֵדךָ. הַכֹּל מִמֶּךָ וּמִיָּדְךָ:
 קחל כִּכְתִּיבְךָ אֵז בֶּן עֵתָה וְדַעְתְּךָ. וְלַעוֹלָם כֹּל בְּבוֹדְךָ אַתָּה:
 חוֹן וְלֹא יַעֲפֹת וְלֹא יִנְעֹת. כִּי בְּמִלְאֲכָתְךָ לֹא עָמְלָתָ:
 קחל כִּי בְּדִבְרֶךָ כֹּל יִצּוּרֶיךָ. וּמַעֲשֵׂה חִפְצֶךָ בְּמִאֲמָרֶיךָ:
 חוֹן וְלֹא אֶחְרַתוֹ וְלֹא מִחְרַתוֹ. הַכֹּל בְּעֵתוֹ יִפֶּה עֲשִׂיתוֹ:
 קחל מִבְּלֵי מְאוּמָה כֹּל חוֹדְשֶׁתָּ. וְאַתָּה הַכֹּל בְּלֵי כֹל פְּעֻלָּתָ:
 חוֹן וְעוֹלָם לֹא יִסוֹד הַכֹּל יִסְדְּתָ. בְּרִצּוֹן רִחֻקְךָ כֹּל תְּלִיתָ:

קהל זרועות עולם את כל נושאות. מראש ועד סוף ואינם גלאות:
 חוץ בעיניך לא דבר הקשה. רצונך כל דבר ורוחך עושה:
 קהל לפעלתך לא דמית. אל כל תאר לא שוית:
 חוץ ולא קדמה למלאכתך מלאכה. חכמתך היא הכל ערכה:
 קהל לרצונך לא קדמו ואחרו. ועל חפצך לא נוספו וחסרו:
 חוץ מכל חפצך לא שכחת. ודבר אחד לא חסרת:
 קהל לא החסרת ולא הערפת. ודבר ורק בם לא פעלת:
 חוץ אתה תשבחם ומי התעיבם. ושמן דבר לא נמצא בם:
 קהל החלות בחכמה עשיתם. בתבונה וברעת בליתם:
 חוץ מראשית ועד אחרית עשויים. באמת ובישר וטוב ראויים:
 קהל הקדמת במעשי ידך. רוב רחמיה וחסדיה:
 חוץ כי רחמיה וחסדיה. הלא מעולם של עבדיה:
 קהל ועד לא כל חי הוכן לבלבל. לפני אוכל התן אכל:
 חוץ ומזון ומכון תעשה בפני כל. צרכי הכל באשר לכל:
 קהל שלשת ימים הראשונים. אז הכינותם לאחרונים:
 חוץ אז עטית אור בשלמה. אדר מאורות מפול שלמה:
 קהל במרם כל יציר מאד גדלת. ואחר כל מאד נתגדלת:
 חוץ אז באין לבוש הוד והדר לובש. עד לא אורג גאות לבש:
 קהל אור בשלמה וכמעיל עושה. שמים ביריעה נוטה:
 חוץ עשית בם לאורים דרכים. ורצוא ושוב בנחת מהלכים:
 קהל הגדלת בין מים למים. במתיחת רקיע השמים:
 חוץ מזונות מעונות לשרץ מים. ועוף ועופף על פני רקיע השמים:
 קהל עשב וחקיר לבשה אדמה. מאכל לחיה ולכל בהמה:
 חוץ בקרן שמן גן נטעת. אל האדם אשר עשית:
 קהל עזר כנגדו עשית לו. די מחסורו אשר יחסר לו:
 חוץ כל מעשיך בידו תטה. ותחת רגליו הכל שטה:
 קהל להעלות מהם בקר וצאן. על מזבחה יעלו לרצון:
 חוץ עשית לו כתונת לשרת. להדנת קדש ולתפארת:
 קהל שמת בקרב חכמת אלהים. כי יצרתו לה בצלם אלהים:
 חוץ לא מנעת על פני האדמה. צרכי אדם וכלם בחכמה:
 קהל מעשיך מאד רבו וגדלו. ושמה יי בלם יהללו:
 חוץ רבו וגדלו מאד מעשיך. יודוך יי כל מעשיך:
 קהל כל פעלת למענה. ולכבודך כל קניניה:

ליום השבת

- חון אז ביום השביעי נחף. יום השבת על בן ברכת:
 קהל ועל כל פועל תהלה ערוכה. וחסדיה בכל עת יברוכה:
 חון ברוך יי יוצר כלם. אלהים חיים ומלך עולם:
 קהל כי מעולם על עבדיה. רוב רחמיה וחסדיה:
 חון ובמצרים החלוצת. להודיע כי מאד בעלית:
 קהל על כל אלהים בעשותה בהם. שפטים גדולים ובאלהיהם:
 חון בבקעה ים סוף עמך ראו. תיר הגדולה ויראו:
 קהל נהגת עמך לעשות לה. שם ותפארת להראות גדלה:
 חון ודברת עמם מן השמים. וגם העבים נטפו מים:
 קהל ידעת לכתם במדבר. בארץ ציה איש לא עבר:
 חון תפה לעמך דגן שמים. וכעפר שאר ומצור מים:
 קהל תגרש גוים רבים עמים. יירשו ארצם ועמל לאמים:
 חון בעבור ישמרו חקים ותורות. אמרות י אמרות טהורות:
 קהל ויתעדנו במרעה שמן. ומחלמיש צור פלגי שמן:
 חון בניהם בנו עיר קדשה. ויפארו בית מקדשה:
 קהל ותאמר פה אנשב לארץ ימים. צדה ברך אברך:
 חון כי שם יזבחו זבחי צדק. אף כהניק ילבשו צדק:
 קהל ובית הלוי געימות יזמרו. לה יתרועעו אף ישירו:
 חון בית ישראל ויראי יי. יכבדו ויודו שמך יי:
 קהל הטיבות מאד לראשונים. בן תטיב גם לאחרונים:
 חון יי תשיש גא עלינו. כפאשר ששת על אבותינו:
 קהל אותנו להרבות ולהטיב. ונודה לה לעולם כי תטיב:
 חון יי תבנה עירך מהרה. כי עליה שמך נקרא:
 קהל וקרן דוד תצמיח בה. ותשבון לעולם יי בקרבה:
 חון זבחי צדק שמך גזבחה. וכימי קדם תערב מנחה:
 קהל וברך עמך באור פניה. כי תפצים לעשות רצונה:
 חון וברצונה תעשה תפצנו. הבטנא עמך בלנו:
 קהל בחרתנו להיות לה לעם סגלה. על עמך ברכתך סלה:
 חון ותמיד נספר תהלתך. ונהלל לשם תפארתך:
 קהל ומברכתך עמך יבורך. כי את כל אשר תברך מבורך:
 חון ואני בעודי אהללה בוראי. ואברכה כל ימי צבאי:
 קהל יהי שם יי מבורך לעולם. מן העולם ועד העולם:

בכתוב ברוך " אלהי ישראל מן העולם ועד העולם. ויאמרו כל העם
 אמן והלל ל"י: ענה דניאל ואמר להוא שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד
 עלמא די חכמתא וגבורתא די לה היא: ונאמר ויאמרו הלויים ישוע וקדמיאל
 בני חשבניה שרביה הודיה שבניה פתחיה קימו ברכו את " אלהיכם מן
 העולם ועד העולם ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה:
 ונאמר ברוך " אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן
 הללניה: ונאמר ויברך הוד את " לעיני כל הקהל ויאמר הויד ברוך אתה " אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם:

שיר הכבוד

חון אנעים זמירות ושירים אארוג. פי אליך נפשי תערוג:
 קהל נפשי חמדה בצל ידיך. לדעת כל רז וסודך:
 חון מדי דברי בכבודך. הזמה לפי אל הודיך:
 קהל על בן אדבר בך נכבדות. ושמה אכבד בשירי ידידות:
 חון אספרה בכודך ולא ראיתך. אדמה אכנה ולא ידעתיך:
 קהל ביד נביאיך בסוד עבדיך. דמית תדר כבוד הודך:
 חון גדלתך וגבורתך. בני לתקה פעתך:
 קהל דמו אותך ולא כפי ישה. וישווה לפי מעשיך:
 חון המשילוך ברוב חזיונות. הנך אחד בכל דמיונות:
 קהל ויחזו בך זקנה ובחרות. ושער ראשה בשיבה ושחרות:
 חון זקנה ביום דין ובחרות ביום קרב. כאיש מלחמות ידיו לז רב:
 קהל חבש כובע ישועה בראשו. הושיעה לז ימינו וזרוע קדשו:
 חון טללי אורות ראשו נמלא. קוצותיו רסיסי לילה:
 קהל יתפאר בי בי חפץ בי. והוא יהיה לי לעמרת צבי:
 חון פתם מהור פז דמות ראשו. וחק על מצח כבוד שם קדשו:
 קהל לחן ולכבוד צבי תפארה. אמתו לז עמרה עמרה:
 חון מחלפות ראשו בבימי בחרות. קוצותיו תלתלים שחורות:
 קהל נוה הצדק צבי תפארתו. יעלה נא על ראש שמחתו:
 חון סגלתו תהי בידו עמרת. וצינף מלוכה צבי תפארת: